

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należyłość stępowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok 3 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Nr. 118.

Wtorek 21. Maja 1867.

Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 20. maja. „Patrie“ donosi, że trudności między komisją ciała prawodawczego a rządem w sprawie reorganizacji armii zostały zagodzone. Komisya przyjmuje na rok 1867 cyfrę 800.000 ludzi zgodnie z projektem rządowym, zastrzega jednak ciału prawodawczemu prawo oznaczenia kontyngensu na przyszłość.

„France“ donosi, że w tych dniach przedłożony będzie Izbie prawodawczej traktat londyński. Rząd dopuści dyskusję nad sytuacją uregulowaną traktatem. „France“ potwierdza wiadomość o podróży sułtana do Paryża. „Monitor“ wieczorny donosi, że na mocy rozkazu cesarskiego, minister wojny postanowił zniesienie taryfy uwolnienia od wojska z 3000 na 2500 franków.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Dnia 3. czerwca b. r. o godzinie 9tej przed południem odbędzie się w Wiedniu w dawnym domu bankowym, na drugim piętrze, siedmnaście ciągnięć przeznaczonych do losowania listów zastawnych przyw. austr. banku narodowego, do którego przeznaczona jest suma 200.000 złr.

Wiedeń, 16. maja 1867.

Wodianer, m. p. Zimmermann, m. p.
zastępca gubernatora banku. dyrektor banku.

Część nieurzędowa.

Rada państwa ma być otwarta jutro w zwykły sposób. Członkowie obu izb zgromadzą się o godz. 10. przed południem w apartamentach cesarskiego pałacu, i udadzą się in corpore do sali obrzędów. Tu przybędzie Najj. Pan otoczony wszystkimi ministrami i Arcyksiężętami, c. k. gwardyą i dostojnikami dworu. Naprzód postępować będzie pierwszy ochmistrz dworu z laską i marszałek dworu z mieczem. Ministrowie staną po lewej stronie podwyższenia tronu. Arcyksiężęta na podwyższeniu, urzędnicy dworu i gwardya zajmą miejsca w około podwyższenia; Najj. Pan wstąpi na tron, usiedzie, narzuci głowę i odczyta mowę tronową. Po odczytaniu mowy Najj. Pan powróci do gmachów wewnętrznych. Na dziedzińcu stać będzie brygada wojska i w chwili gdy Cesarz opuści gmachy wewnętrzne, aby się udać do sali obrzędów, dawać będzie salwy karabinowe. Zarazem odezwią się dzwony i będą dzwonić aż do końca uroczystości. Gdy Najj. Pan po odczytaniu mowy tronowej opuści salę obrzędów, znowu dawane salwy z broni ręcznej i dział.

Wiedeńska „Debatte“ zamieszcza w sprawie wachodniej następującą wiadomość od swojego korespondenta miejscowego: „Pisałem wczoraj, że świeżo sama tylko Francya poczyniła u Porty kroki względem odstąpienia Kandyi, i przypuścić należy, że w tej mierze Francya czyni zadosyć naleganiom Rosyi. Austria wcale nie brała udziału w tym kroku, a gabinet wiedeński słusznie jest jak się zdaje tego zdania, że kwestya wschodnia w dzisiejszej swojej postaci nie w Konstantynopolu lecz w Londynie ma swój punkt ciężkości. Dopóki Anglia nie zmieni swojego dotychczasowego zachowania się, Porta nie skłoni się zapewne do stanowczych ustępstw. Anglia zaś w tedy dopiero zajęłaby stanowisko, gdyby walka dziś na Kandyi tocząca się, miała w tym lub owym kierunku przyjść do rozstrzygnięcia.“

Podług „Prov. Corr.“ ma traktat względem Luxemburga obejmować następujące punkta:
Luxemburg zostaje w posiadaniu dotychczasowego domu panującego;
uznany zostaje państwem neutralnym, to jest. uważa się za takie terytorium, którego we wszelkich możliwych wypadkach wojny, wojujące mocarstwa nie mogą używać, ani nań teatru wojny przenosić nie mogą, wszystkie mocarstwa gwarantują wspólnie neutralność Luxemburga;

miasto Luxemburg przestaje być twierdzą, a wielki książe będzie tam zawsze tylko tyle utrzymywał wojska, ile jest potrzebnem do zachowania porządku i pokoju publicznego;

Król pruski przyrzekł skutkiem tego, że załoga pruska otrzyma rozkaz ewakuowania twierdzy, jak tylko nastąpi ratyfikacya traktatów; równocześnie ma się rozpocząć wywóz artyleryi i zapasów wojennych;

Wielki Książę przyjmuje na się zobowiązanie demoliowania twierdzy i przeistoczenia Luxemburga w otwarte miasto; ratyfikacye traktatu będą wymieniane najdalej w przeciągu czterech tygodni.

Traktat ten, dodaje „Prov. Corr.“, odpowiada zupełnie sposobowi zapatrywania się na tę sprawę Prus i tym wymaganiom, które rząd pruski jako miarę z góry był położył.

Skoro tylko pozostanie Luxemburga przy domu orańskim jest zapewnione i zamiar odstąpienia porzucony, znika wszelki powód do tych obaw, które drażniły głównie opinię publiczną w Niemczech.

Przez takie oznaczenia traktatu została usunięta trudność, która pokojowemu załatwieniu kwestyi luxemburskiej stawała na przeszkodzie, albowiem zamierzone odstąpienie Luxemburga stało się niemożliwym.

Dalej zostały Prusy za zrzeczenie się prawa utrzymywania załogi w Luxemburgu najzupełniej wynagrodzone przez zagwarantowanie neutralności Wielkiego Księstwa: interes obrony, któremu dotąd twierdza poświęconą była, jest także zabezpieczonym, skoro wszystkie mocarstwa zagwarantowały nienaruszalność Prus wzdłuż całej granicy prusko-luxemburskiej. Pod takimi warunkami mogły Prusy śmiało zezwolić na demoliowanie twierdzy luxemburskiej.

Podczas kiedy w ten sposób militarne interesa Prus ze względu na obecne okoliczności zostały najzupełniej uwzględnione, utrzymano z drugiej strony w całości wszystkie owe węzły, które Luxemburg z życiem i rozwojem łączą, nie wykluczając go ze związku cłowego niemieckiego.

Prusy przez ten traktat otrzymały wszystko to, o co dla ubezpieczenia swoich i całych Niemiec interesów starać się były obowiązane i upoważnione.

Naród pruski i niemiecki będzie umiał ocenić te korzyści, jakie odniósł przez to, że niebezpieczeństwo wojny, którem groziła sprawa luxemburska, na drodze pokojowego porozumienia się tak zupełnie zostało usunięte.

Zachowanie się Francyi na londyńskiej konferencji jest nowym dowodem tego umiarkowania i zamiłowania pokoju, które rządowi Cesarza coraz większe poważanie i zaufanie Europy jednają. Jakkolwiek zbrojenie się Francyi przez czas dłuższy z pokojowymi rokowaniami nie zupełnie licowało, toć jednakże nowsze rozporządzenia rządu cesarskiego utwierdzają najzupełniej nadzieję pewną pokoju.

Okoliczności, pod którymi obecnie przyjacielskie porozumienie pomiędzy Francją a Prusami znowu zostało zapewnione, dają rękojmię, że oba te państwa mają szczerą chęć nie schodzenia z drogi pokojowej polityki.

Polityka pokojowa otrzyma nowe potwierdzenie i uświęcenie przez odwiedziny, które Król pruski i inni najdostojniejsi Monarchowie Europy przy sposobności wystawy paryskiej oddać zamierzeli cesarskiemu dworowi Napoleona III.

Na posiedzeniu izby niższej angielskiej z dnia 15go b. m. przyszedł pod dyskusję przedmiot, który zostaje w związku z podnoszoną już często kwestyą niedzielną. Już niejednokrotnie wytaczano skargę, że w niedzielę w uboższych częściach miasta nie tylko kramy bywają otwarte, lecz nawet wiktuały na ulicach na sprzedaż wystawiają; a skargę tę podnosili nie tylko ludzie pobożni, lecz nawet sami kupcy, którzyby raczej byli wypocząć w tym dniu, a przez konkurencyę

ruchliwszych kolegów swoich do pracy w swych sklepach są zmuszani. Łączy się z tem jeszcze i ta okoliczność, że zarobnicy, którzy cały tydzień krwawo pracują i w sobotę wieczorem otrzymują całotygodniowy swój zarobek, mogą najwygodniej czynić zakupna dla domu i kuchni w niedzielę. Prawnie więc jest zakazano otwierać sklepy w niedzielę i sprzedawać publicznie towary (wyjąwszy pewne wyraźnie wymienione artykuły), lecz w okolicznościach obecnych trudno jest literę ustawy w praktycznym życiu z całą ścisłością zastosować. Aby więc wszystkim dogodzić, proponuje p. Hughes, aby pewne artykuły, które się łatwo psują, jak n. p. mięso, ryby, jarzyny itp. w niedzielę do godziny 9tej rano, inne zaś, które bez przyrządzania mogą być używane rano do 10tej a po południu od 1szej godziny mogły być sprzedawane. Sprzedaż spirytusów niechaj jak dotąd tak i nadal w niedzielę będzie pozwołoną, tak, że tylko podczas nabożeństwa mają być szynkownie zamknięte. Wnioskodawca upewnia, że przez to rozporządzenie, nad którego wykonaniem mają czuwać sądy miejscowe i policye, stanie się zadosyć tak potrzebom klas uboższych, jako też i żądaniom kupców i kramarzy. P. Freshfield występuje przeciw temu wnioskowi, nazywając go „wilkiem w skórze baraniej“, i utrzymując, że taka ustawa byłaby znieważeniem świątecznych dni. Wielu oświadczało się w podobnej myśli, podczas kiedy znowu inni, pomiędzy którymi i minister spraw wewnętrznych w imieniu rządu wnioszek pana Hughes popierali. Wniosek utrzymał się i odośny bil przyszedł do drugiego odczytania, gdy wnioskodawca zezwolił, aby jego bil, gdyby tego żądano, tylko na Londyn był ograniczony.

„Nord“ potwierdza doniesienia o zabiegach Rosyi względem zwołania konferencji w sprawie kandyjskiej i mówi, że generał Ignatiew, poseł rosyjski w Konstantynopolu, nalega na innych posłów przy Porcie, aby uzyskali dla wychodźców kretańskich wolność przyjazdu do Grecyi. Krok ten ostatni jest zrobiony na to tylko, aby okazać, że Kretańczycy nie są bezpieczni życia i mienia w własnym kraju.

„Siécle“ podaje jako pogłoskę wiadomość o zajściu ważnych nieporozumień pomiędzy rządem francuskim a komisją ciała prawodawczego, wysadzoną do rozpatrzenia projektu do ustawy o organizacyi armii: komisya, jak mówią, żądała, żeby liczba normalna dla armii czynnej i rezerwy oznaczoną została stale na maximum 800.000 ludzi; rząd nie dał na to swojego przyzwolenia, odwołując się do tego, że w razie gdyby ciało prawodawcze otrzymało prawo wotowania kontyngensu, mogłoby następnie zawsze stan czynny armii powiększać lub zmniejszać. Po długiej dyskusyi, gdy obie strony przy swoim zdaniu obstawały, miała komisya projekt rządowy odrzucić. Co „Siécle“ tylko jako pogłoskę podaje to konstatuje „France“ jako fakt w słowach następujących: Upewniają, że komisya ciała prawodawczego do projektu reformy armii na posiedzeniu z dnia 17. maja, które blisko 6 godzin trwało, nie wszystkie modyfikacye wyszłe od rady państwa przyjęła. Proponowano kilka poprawek, aby zapatrywanie się rządu i komisji zjednoczyć. Co do niektórych punktów, zdawało się, że nastąpi porozumienie, ale były inne, o które zgodzić się nie było można, jak np. wotowanie rocznego kontyngensu, co zdaje się głównie wpłynęło na postanowienie uchwały komisyi. „Epoque“ dodaje, że uchwała ta stanęła znaczną większością głosów.

Wniosek interpelacyjny p. Picard względem ustalonej na ten rok sumy wykupna od służby wojskowej został, jak się dowiaduje „Temps“, przez sześć biór z dziewięciu odrzucony.

Do „Indep.“ piszą z Paryża, że pomimo pokojowych rezultatów konferencji, pracuje Francya niemniej gorliwie nad uzupełnieniem zapasów wojen-

Vicitations - Ankündigung.

Nro. 6189. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Veräußerung der Propinationsgerechtigkeiten der Reichsherrschaft Drohobycz sammt den dazu gehörigen Gebäuden u. Grundstücken am 11. Juni 1867 und den nachfolgenden Tagen im Wege der öffentlichen Vicitation mündlich und mittelst schriftlicher Offerten beim Drohobycezer k. k. Cameral-Wirtschaftsamte unter nachstehenden Bedingungen stattfinden wird:

1. Dieses Verkaufsobject ist in nachstehende Sectionen und Sections-Gruppen eingetheilt, und zwar:

die	Section	mit dem Fiscalpreise pr.	fl.
1.	Bania Kotowska		4.000
2.	Bolchowce mit Neudorf		4.500
3.	Derezyce mit Manaster		4.000
4.	Dobrohostow		4.600
5.	Hubicze		14.000
6.	Jasienica solna		3.200
7.	Kołpiec		4.500
8.	Lisznia mit Manaster		6.800
9.	Modrycz		5.000
10.	Nachujowice		4.200
11.	Niedzwiedza		2.000
12.	Raniowice		8.000
13.	Orow		5.400
14.	Solea mit Bräuhaus		14.000
15.	Stanila		2.000
16.	Stebnik		8.500
17.	Tustanowice		13.000
18.	Ułyczno mit Gassendorf		2.500

Die Fiscalpreise der Sections-Gruppen werden hiernach nachstehends festgesetzt:

I.	Sectionsgruppe, bestehend aus den Sectionen	2 u. 12	fl.
II.	" " " "	15 u. 16	10.500
III.	" " " "	4 u. 18	7.100
IV.	" " " "	13 u. 17	18.400
V.	" " " "	7 u. 14	18.500
VI.	" " " "	3, 5 u. 9	23.000
VII.	" " " "	6 u. 10	7.400
VIII.	" " " "	8 u. 11	8.800
IX.	" " " "	9	4.000

Der Gesamtpreis des ganzen Verkaufs-Objectes beträgt hiernach 110.200 österr. Währung.

2. Zum Kaufe wird jedermann zugelassen, der hievon durch die allgemeinen Gesetze und die Landesverfassung nicht ausgeschlossen ist. Die Frauen werden dazu unbedingt zugelassen.

3. Die sonstigen Vicitations- und Verkaufsbedingungen können bei der Finanz-Bezirks-Direction in Sambor und dem k. k. Cameral-Wirtschaftsamte in Drohobycz eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Sambor, am 18. Mai 1867.

Ogłoszenie licytacji.

Nro. 6189. C. k. Dyrekcya skarbu powiatowa w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 11go i następujących czerwca 1867 odbędzie się w kancelaryi e. k. urzędu gospodarskiego w Drohobyczu sprzedaż prawa propinacyi państwa Drohobyckiego wraz z należącymi budynkami i gruntami w drodze publicznej licytacji ustnej i pisemnej pod następującymi warunkami:

1. Objekt sprzedaży składa się z następujących sekcji i grup, mia-
nowicie:

1. sekcya:	Bania Kotowska	z ceną fiskalną	4.000
2.	Bolchowce i Neudorf	" "	4.500
3.	Derezyce i Monaster	" "	4.000
4.	Dobrohostow	" "	4.600
5.	Hubicze	" "	14.000
6.	Jasienica solna	" "	3.200
7.	Kołpiec	" "	4.500
8.	Lisznia i Manaster	" "	6.800
9.	Modrycz	" "	5.000
10.	Nachujowice	" "	4.200
11.	Niedzwiedza	" "	2.000
12.	Raniowice	" "	8.000
13.	Orow	" "	5.400
14.	Solec z browarem piwnym	" "	14.000
15.	Stanila	" "	2.000
16.	Stebnik	" "	8.500
17.	Tustanowice	" "	13.000
18.	Ułyczno z kol. Gassendorf	" "	2.500

Cena wywołania grup oznacza się w następujących kwotach, mia-
nowicie:

I.	grupa składająca się z sekcji 2giej i 12tej	fl.
II.	" " " " 15tej i 16tej	10.500
III.	" " " " 4tej i 8mej	7.100
IV.	" " " " 13tej i 17tej	18.400
V.	" " " " 7mej i 14tej	18.500
VI.	" " " " 3ciej, 5tej i 9tej	23.000
VII.	" " " " 6tej i 10tej	7.400
VIII.	" " " " 7mej i 11tej	8.800
IX.	" " " " 9tej	4.000

Ogólna suma wywołania całej propinacyi wynosi zatem 110.200 w wal. austr.

2. Do kupna tego przypuszcza się każdego, kogo prawa powszechne czy krajowe od tego nie wyłączają. Starozakonnych przypuszcza się bez warunków.

3. Resztę warunków licytacji i sprzedaży przejrzeć można w e. k. dyrekcji skarbu powiatowej w Samborze i w e. k. urzędzie gospodarczym w Drohobyczu.

C. k. dyrekcya skarbu powiatowa.
Sambor, dnia 18. maja 1867.

Kundmachung.

Nr. 395. Im Zwecke der Adaptirung der Klostergebäude in Wisnicz zu einer Strafanstalt wird zur Sicherstellung der diesfälligen Erfordernisse eine Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die voranschlagten Bauverordnungen mit Ausnahme der Tischler- und Schlosserarbeiten, welche keinen Gegenstand der Offertverhandlung bilden, sind:

1.	Handlanger- und Maurerarbeiten sammt Materialien	fl.	fr.
2.	Steinmearbeiten sammt Materialien	1940	16
3.	Zimmermannsarbeiten s. Materialien	9621	75
4.	Klempfnerarbeiten sammt Materialien	978	98
5.	Glaserarbeit sammt Materialien	429	96
6.	Anstreicherarbeit sammt Materialien	712	8
7.	Kupferschmiedarbeit sammt Materialien	133	—
8.	Gusseiserne Defen	1190	—
Zusammen		52592	77

österr. Währ.

Die Sicherstellung dieser Arbeiten und Lieferungen wird im Ganzen nur an eine Unternehmung, und zwar auf Grundlage von Einheitspreisen erfolgen, so daß die obgedachten nach den Kostenüberschlägen berechneten Summen nur in der Art als Maßstab der Durchführung zu betrachten sind, daß sich jeder Unternehmer verpflichtet, alle jene Herstellungen und Lieferungen zu bewirken, welche demselben von der Bauleitung von Fall zu Fall angegeben, und sodann nach deren Vollendung mit Zugrundelegung jener Einheitspreise und des zu führenden Baujournals in der Weise vergütet werden, daß von der ermittelten Ver-

dienstsumme der gebotene Nachlaß abgezogen werden wird.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre Offerten nach Maßgabe des nachstehenden Formulars längstens bis 7. Juni 1867 Vormittags 11 Uhr im Bureau der Ober-Staatsanwaltschaft in Krakau zu übergeben; später einlaufende Offerte werden unberücksichtigt werden.

Der gebotene Nachlaß oder die allenfalls verlangte Aufbesserung in Prozenten der Einheitspreise ist deutlich ohne Correctur in Ziffern und Worten zu schreiben, so wie der Vor- und Zunamen enthaltenden eigenhändigen Unterschrift die Angabe des Wohnortes beizufügen.

Mit jeder Offerte muß eine Caution von 5260 fl. öst. W. im Baaren oder in nach dem letzten Börsenkurse berechneten österr. Staatspapieren, Grundentlastungs-Obligationen oder Pfandbriefen übergeben werden.

Die Einsicht in die allgemeinen und speciellen Baubedingnisse, die Pläne, Einheitspreisverzeichnisse und den Preistarif kann täglich im Bureau der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft in Krakau stattfinden.

Die commissionelle Eröffnung der Offerten erfolgt am 7. Juni 1867 nach 11 Uhr Vormittags; zugleich wird beigefügt, daß die Ober-Staatsanwaltschaft sich die Genehmigung der Offerte vorbehält, ohne gerade an den mindesten Anbot gebunden zu sein.

Die Baulichkeiten müssen sogleich nach Genehmigung der Offerte in Angriff genommen werden.

Von der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft.
Krakau, am 17. Mai 1867.

Formular der Offerte.

Endesgefertigter erklärt hiemit die mit der Kundmachung der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft Krakau vom 17. Mai 1867 Zahl 395 im Offertwege ausgeschriebenem Adaptirungsarbeiten der Wisniczer Klostergebäude zu einer Strafanstalt um nachstehende Preise zu übernehmen:

1. Die Handlanger und Maurerarbeiten sammt Material
2. Die Steinmearbeiten sammt Material
3. Die Zimmermannsarbeiten sammt Material
4. Die Klempfnerarbeiten sammt Material
5. Die Glaserarbeiten sammt Material
6. Die Anstreicherarbeiten sammt Material
7. Die Kupferschmiedarbeiten sammt Material
8. Die Beistellung gusseiserner Defen

Endesgefertigter erklärt, daß ihm die allgemeinen Baubedingnisse, die Baubeschreibung mit speciellen Bedingungen dieses Baues, der Preistarif, die Einheitspreisverzeichnisse und Pläne wohl bekannt sind, und daß er sich denselben unweigerlich fügen will.

Zur Sicherheit für diesen Anbot und die unbedingte Solidität der Bauführung schließt der Offerent folgende Caution bei:

(Hier ist die Caution und zwar sowohl das baare Geld als die Creditspapiere, letztere sammt den beiliegenden Coupons gehörig zu specificiren. Es ist gestattet, die Caution bei einem k. k. Steueramte oder bei der k. k. Landeshauptcasse zu deponiren, in welchem Falle der Offerent die mit dem Amtsfiegel verse-

Bei jeder einzelnen Post ist ohne Correctur deutlich beizufügen, ob der Offerent die Arbeit und das Material gegen Entschädigung des Fiscalpreises oder aber gegen einen Aufschlag oder Nachlaß des Fiscalpreises gegenüber derer Einheitspreise zu übernehmen sich erklärt; der Nachlaß oder Aufschlag ist sowohl in Ziffern als auch in Worten zu schreiben.

Vicitations - Edict.

Nro. 1722. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache der Ester Golde Tysmienitzer wider Mayer und Chane Eheleute Ferdel wegen 400 fl. öst. W. s. N. G. in die öffentliche Feilbietung der auf 609 fl. öst. W. geschätzten, der exquirten Forderung zur Hypothek dienenden Realitäten unter Tab.-Nr. 176 und 182 in Brody gewilliget.

Zur Bornahme dieser Feilbietung wurden zwei Termine, als: der erste auf den 14. Juni 1867 und der zweite auf den 15. Juli 1867, jedesmal 9 Uhr früh im Gerichtshause angeordnet.

Der Schätzungsact, der Grundbuchstand und die Vicitationsbedingungen können bei Gericht eingesehen werden.

Brody, am 13. Mai 1867.

E d y k t.

Nr. 6770. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek podania Alojzego Wissgrilla wzywa posiadaczy obligacyj indemnizacyjnych galicyjskich okręgu krakowskiego Nr. 8027, 12523, 18645 à 100 zł. w. a. wraz z kuponami, z których pierwszy dnia 1go maja 1867 do wypłaty przypada, aby do sądu o posiadaniu tychże obligacyj donieśli, w przeciwnym bowiem razie tatowe po upływie trzech lat od dnia wydania ostatniego kuponu, lub jeżeliby wylosowane zostały, po upływie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni rachując od dnia wypłaty, zaś kupony po upływie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, rachując od terminu ich wypłaty za uznane będą.

Kraków, dnia 30. kwietnia 1867.

E d i c t.

Nro. 206. Von Seiten des k. k. Bezirksamtes in Kamionka strumilowa wird der sich im Auslande unbefugt aufhaltende Valentin Schuttenhelm aus Kamionka aufgefordert, sich binnen Einem Jahre hieramts zu melden und dessen unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens derselbe nach dem Auswanderungspatente vom 24. März 1832 behandelt werden wird.

Vom k. k. Bezirksamte.
Kamionka, am 12. April 1867

E d y k t.

Nro. 206. C. k. urząd powiatowy w Kamionce strumilowej wzywa przebywającego nieprawnie za granicą Walentego Schuttenhelma z Kamionki, ażeby się w przeciągu jednego roku do tego e. k. urzędu zgłosił i nieprawna swą niebytność usprawiedliwił, w przeciwnym bowiem razie postąpi się z nim według patentu dla wychodźców z 24. marca 1832 r.

Od e. k. urzędu powiatowego.
Kamionka str., dnia 12. kwietnia 1867.

